

держави та страхових компаній. І тоді страхування життя слугуватиме ефективним інструментом соціального захисту населення та джерелом потужних інвестицій в економіку нашої держави.

Список використаної літератури

1. Огляд ринку страхування Європи станом на серпень 2015 року [Електронний ресурс] // Insurance Europe [сайт]. – Режим доступу: <http://www.insuranceeurope.eu/sites/default/files/attachments/European%20Insurance%20-%20Key%20Facts%20-%20August%202015.pdf>.
2. Рейтинг компаній страхування життя за 9 місяців 2015 року [Електронний ресурс] // FORINSURER Інтернет-журнал про страхування [сайт]. – Режим доступу: <http://forinsurer.com/ratings/life/15/9/1>.
3. Підсумки діяльності страхових компаній за 9 місяців 2015 року [Електронний ресурс] // Національна комісія, що здійснює регулювання ринків фінансових послуг – Режим доступу: http://nfp.gov.ua/files/sekto/sk_9_mis_2015.pdf.
4. Кулина Г.М. Сучасні тенденції розвитку страхування життя у світі / Г.М. Кулина // Економічний аналіз: зб. наук. праць. – Тернопіль: «Економічна думка», 2014. – Том 15. – № 2. – С. 64-70.

УДК 364.32

С.А. Шимків,

аспірантка кафедри страхування та ризик-менеджменту,
Київський національний університет імені Тараса Шевченка

НАПРЯМИ РОЗВИТКУ СТРАХУВАННЯ ВІД НЕЩАСНИХ ВИПАДКІВ ГРОМАДЯН УКРАЇНИ

В умовах сьогодення, поточні фінансові можливості соціальної сфери не здатні задовольнити сформований рівень попиту на соціальні послуги, тому у вирішенні цих проблем необхідна участь приватного сектора. Назріла необхідність шукати структурні рішення і нові методи забезпечення соціальним захистом населення в тому числі і страхуванням від нещасних випадків. Тож,

одним з інструментів залучення інвестицій і зниження витрат є державно-приватне партнерство, яке визнається однією з перспективних форм залучення приватного сектора для створення, фінансування, а також надання страхових послуг. Сьогодні в умовах обмежених інвестиційних можливостей з боку держави все більше країн звертаються до приватного сектору в пошуку можливостей передачі надання деяких суспільних послуг під їх відповідальність.

В якості перспективного інструмента забезпечення громадян соціальним захистом при страхуванні від нещасних випадків розглядаємо державно-приватне партнерство. Інтерес до державно-приватного партнерства останнім часом зростає. Пов'язано це із завданнями та проблемами сучасного етапу економічного розвитку країни.

У світі, державно-приватне партнерство у розбудові систем соціального страхування є доволі поширеним. Програми державної допомоги громадянам є чітко визначеними, їх фінансування має цільовий характер.

В Україні вперше, спогади про окремі напрями державно-приватного партнерства у сфері соціального захисту прозвучали у прийнятій Концепції розвитку державно-приватного партнерства в Україні на 2013-2018 рр., схваленої Розпорядженням Кабінету Міністрів України від 14 серпня 2013 р. № 739-р, де зазначається: «Метою Концепції є визначення єдиного підходу до розроблення механізму ефективної взаємодії між органами державної влади, органами місцевого самоврядування, приватним сектором та інститутами громадянського суспільства на засадах державно-приватного партнерства для забезпечення успішної реалізації проектів, спрямованих на поліпшення показників національної економіки, якості життя населення. При чому, соціальний захист населення визначено як пріоритетну сферу застосування державно-приватного партнерства з урахуванням міжнародного досвіду» [1].

Формування проектів державно-приватного партнерства в соціальній сфері відрізняється від інших сфер застосування та має свої особливості при реалізації. Такі особливості зумовлені відмінними цілями, що переслідують

приватний та державний сектори, а також їх мотиваційними факторами, що формують зацікавленість до здійснення державно-приватного партнерства.

Так, приватний партнер, має на меті отримання фінансово-економічних переваг, а вже потім враховує переваги розширення соціального захисту. Натомість, основна мета держави, як партнера, пов'язана із створенням та реалізацією системи страхування від нещасних випадків, яка б гарантувала максимальний соціальний захист від настання соціальних ризиків, зумовлених нещасними випадками. Це означає, що для приватних партнерів необхідно врахувати можливість отримання доходу, а для держави – сформувати механізм здійснення контролю за виконанням соціальної мети при реалізації проектів державно-приватного партнерства. Розвиток страхування від нещасних випадків на виробництві та професійних захворювань не можна розглядати у відриві від тієї системи, яка його продукує, тобто від системи державного соціального страхування. У зв'язку з цим маємо можливість зробити висновок про те, що «... треба розглядати не однозначну корисність державної (публічної) чи приватної системи страхування, а життєздатність та ефективність кожної системи, маючи на увазі сприятливе їх поєднання» [2].

Незважаючи на різноманітність форм і сфер державно-приватного партнерства в різних країнах, причини, за якими держава змушена шукати партнерів серед приватних підприємств, дуже схожі: це і демографічні проблеми, пов'язані зі старінням населення, і технологічний прогрес, зростання потреб населення, соціальна нерівність».

Державно-приватне партнерство представляє собою «форму взаємодії між державними органами влади і приватним сектором на паритетних умовах, що є альтернативою приватизації» [3].

З однієї сторони державно-приватне партнерство можна розглядати як «механізм довгострокової взаємовигідної взаємодії влади і підприємницьких структур, що заключається в інвестуванні приватних фінансових ресурсів в об'єкти державної власності» [3], з іншої – як «інститут довгострокової кооперації фінансово-інвестиційних, організаційно-управлінських і інте-

лектуальних ресурсів органів державної влади і приватного сектору для спільного вирішення соціально значимих завдань» [4].

Державно-приватне партнерство розглядає інноваційні методи, що застосовуються державним сектором для укладення контракту з приватним сектором, що використовують свій капітал і управлінський потенціал при реалізації проектів відповідно до встановлених часових обмежень та бюджету, у той час як державний сектор зберігає відповідальність за забезпечення населення цими послугами вигідним для нього способом і справляє позитивний вплив.

Таким чином, основою удосконалення страхування від нещасних випадків громадян України пропонується його розвивати шляхом підвищення ролі приватного сектору страхування на основі впровадження проектів державно-приватного партнерства, оскільки, і державне соціальне страхування, і приватне (недержавне) страхування, які мають спільний економічний зміст і спільну економічну основу.

Список використаної літератури

1. Розпорядження Кабінету Міністрів України «Про схвалення Концепції розвитку державно-приватного партнерства в Україні на 2013-2018 роки» від 14 серпня 2013 р. № 739 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon1.rada.gov.ua/laws/show/739-2013-p#n8>.
2. Семенихин В.В. Страхование от несчастных случаев на производстве и профессиональных заболеваний / В.В. Семенихин. – М.: Изд-во Эксмо, 2005.
3. Лебедев О.В. Формирование и оценка эффективности инвестиций в социальную сферу [Электронный ресурс] / О.В. Лебедев // Диссертация на соискание ученой степени кандидата экономических наук. – М.: Белгородский ГТУ им В.Г. Шухова. 2007. – Режим доступа: <http://economic-info.biz/investitsii/gosudarstvenno-chastnoe-partnerstvo-kak.html>.
4. Семенко Л.Л. Соціальний захист громадян у зв'язку з нещасним випадком на виробництві [Електронний ресурс] / Л.Л. Семенко / Міністерство юстиції України. – Режим доступу: <http://old.minjust.gov.ua/9267>.